

ÜSTÜN DÖKMEN

KÜÇÜK ŞEYLER 4

Eşitler Evi

Remzi Kitabevi

KÜÇÜK ŞEYLER 4

Eşitler Evi

PROF. DR. ÜSTÜN DÖKMEN, 1954 yılında İstanbul’da dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Erzurum’da, liseyi Ankara’da bitirdi. Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü’nden lisans ve yüksek lisans derecesi aldı.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi’nde Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bölümü’nde 1988’de doçent, 1994’te profesör unvanı aldı. Uzun yıllar televizyonlarda “Küçük Şeyler” dizisini hazırlayıp sundu. Dökmen’in çok sayıdaki bilimsel makalesinin yanı sıra, psikoloji ve kişisel gelişim alanında kitapları, romanları, tiyatro eserleri, masal ve şiir kitapları bulunmaktadır.

Üstün Dökmen’in yayınevimizden çıkan kitapları:

Roman: *Miyase’nin Kuzuları; Ladesçi; Kelebekler ve İnsanlar; Kuzular Vadisi; Metrestepe; Menderes; Irmağın Gölgesi, Yorgun Heykel, Sağdıç*

Oyun: *Komşu Köyün Delisi/Nokta Nokta Hanım’ın Hayatı; Otoyolda Piknik/Padişah-ı Hali Osman/Uluğ Bey; Pusulamı Ayarlar mısınız?/Depremzâdeler Mahallesi; Tangramım Nerede?/Pepe mi Sobe mi?/Duru’nun Yıldızları*

Çocuk: *Duru ile Doruk dizisi: Mevsimler; Oyuncak Şehir; Küçük Gezinler; Piknikte..., Hangisi Doğru, Köy Gezisi*

Şiir: *Ankara Destanı, Toplu Şiirler*

İnceleme: *İletişim Çatışmaları ve Empati; Varolmak Gelişmek Uzlaşmak; Küçük Şeyler 1–Deniz Kabukları; Küçük Şeyler 2–Suflörlü Yaşamlar, Tulumbacı Sendromu, Psikolojik Düğümler; Küçük Şeyler 3–Yaşama Yerleşmek; Küçük Şeyler 4–Eşitler Evi; İnsanın Korunakları-1: Deriden Kültüre; İnsanın Korunakları-2: Mimari (Selcan Dökmen ile); Psikodrama ve Sosyometri*

PROF. DR.
ÜSTÜN DÖKMEN

KÜÇÜK ŞEYLER 4

Eşitler Evi

Remzi Kitabevi

KÜÇÜK ŞEYLER 4 - EŞİTLER EVİ / Üstün Dökmen

© Remzi Kitabevi, 2008

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Yayına hazırlayan: Neclâ Feroğlu

Kapak tasarımı: Emrah Apaydın

ISBN 978-975-14-1331-4

BİRİNCİ BASIM: Şubat 2009

ON ALTINCI BASIM: Mayıs 2025

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul

Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090

www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi

4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul

Sertifika no: 44903 / Tel (212) 629 0615

İçindekiler

Kitabın Konusu	11
Şu An Bir Esirler Evinde misiniz, Bir Eşitler	
Evinde mi?	13
Esirler Evi	16
İşyerlerinde Esaret.....	17
Ailede Esaret.....	20
Günümüz Dünyasında Esaret/Kölelik	22
“Efendim” Sözcüğü Ne Demeye Geliyor?	25
“Sen Olmadan Yapamıyorum”: Kölesizlik Sendromu	27
Esirler Evinden Eşitler Evine	32
Eşitler Evi	36
Eşitler Evini Ortaya Çıkaracak Etmenler	38
Diyojen’in Evini mi İstersiniz, İskender’in Evini mi?	49
Bonzai Sahibi mi Olmak İstersiniz, Bir Ormanın	
Üyesi Olmayı mı?	51
Eşitlik Nedir? Tam Eşitlik Mümkün müdür?	52
Tarihte Kölelik	55
Köleliğin Seyri	56
Köle, İnsan mıydı?	59
Ölmüş Kölelere “Affedersiniz” Demek.....	62
Tom Amca’nın Kulübesi ve Azatname	62
Kökler Dizisi	64
Bir Zamanlar Çocuklar Köle miydi?	
Halen Köle mi?	67

Kulluk	71
Kul	71
Köle/Kul Farkı	72
Bizde Kulluk	75
Kölelikten Kulluğa, Kulluktan Kurtuluşa	80
Tarihte Kölelik/Kulluk/Özgürlük Süreci	80
İşyerlerinde Kölelik/Kulluk/Özgürlük Süreci	83
Ailede Kölelik/Kulluk/Özgürlük Süreci	86
Köle/Kul/Özgür Aşamalarını Tanımlamada	
Temel Ölçüt: Saygı	90
Ailede Otorite, Saygı, Sevgi	92
İşyerinde Otorite, Saygı, Sevgi	96
Osmanlı'ya ve/veya Anababaya Bağımlı Olmak	
veya Olmamak	97
Günümüz Dünyasında Köle miyiz,	
Özgür mü?	98
Kölelik Türleri	100
Yasal Kölelik	100
Ekonomik ve Siyasal Açından Köle Ülke	101
Gönüllü Kölelik (Bırakırsın, Geri Gelir)	102
Özgüven Eksikliğinin İki Görüntüsü:	
“Biz Adam Olmayız” ve “Biz En Büyüğüz”	102
Zorunlu Ekonomik Kölelik	106
Çağdaş Kölelik: Zincirli Köle Yerine	
Kredi Kartlı Köle	107
Sadaka Bağımlısı Kölelik	
(Külkedisi Sendromu)	110
Patolojik Aşk Köleliği	113
İşyerlerinde Statü/Güç Kaynaklı Kölelik	114
Ailede Statü/Güç Kaynaklı Kölelik	116
Ailede Bağımlılıkla Gelen Kölelik	117
Kölelikten Kurtulma Yolları	123
Bağımlılık-Bağlılık: Nişanda Kurdele	
Kesmenin Anlamı	125
Bağımlılık-Bağlılık	126
Bir Bağlanma Tarzı Olarak Bağımlılık	127

Evliliklerin Temel Sorunu:	
Geçmişlerine Bağımlı Çiftler	129
Nikâhta Kurdele Kesmek	133
Başkalarını Kendisi Gibi Düşünmeye	
ve Davranmaya Zorlamak	136
Çocuklarımızı Bizim İstedığımız Şekilde Davranmaya	
Zorlamanın Zararları	138
<i>Jöleli Saç Konusunda Anne-Çocuk İletişimi</i>	
<i>Nasıl Olmalıydı?</i>	<i>143</i>
<i>Anneler Suçlu mu?</i>	<i>144</i>
Köleleştirmenin (Bağımlı Kılmanın) İki Yolu:	
Sadaka ve Zorlama	144
Gürültü Terörü: Hoparlörle Zorbalık	145
Sansürle, Hafiyelerle, Jurnalcilikle Zorbalık	147
Gerçek Kölelik, Görünürde Kölelik	148
Haset Duvarlarından, Safranbolu Evlerine	150
Kadını Köleleştirme	152
Anadolu'da Kararları Kadınlar mı Verir?	153
Osmanlı'yı Kadınlar mı Yönetti?	154
Çift Başlı Selçuklu Kartalı	155
Defne Sendromu: "Seni Başımın Tacı,	
Evimin Sultanı Yapacağım"	156
Erkek Adam Diz Çöker mi?	159
İki Köleleştirme Türü: Cinsel Taciz ve Ensest	160
Tarihten Günümüze Kadına Baskı,	
Kadının İkinci Sınıflığı	163
"Git Anneye Tükür..."	174
"Dedemin Şekerleri, Amcamın Aslanları, Babamın	
Kedileri"	176
Babalar İşten Ayrılıp Bebeklere Bakabilir mi?	176
Cinsiyet Ayrımcılığında Türkiye'nin	
Eksileri, Artıları	178
Erkek-Kadın Eşitliği	180
Erkek ve Kadın Eşit midir?	181
Bir Sentez Zorluğu mu?	187
Niçin Kadınlardan Büyük Sanatçı Çıkıyor?	188

Kadınların Derinlik Algısı Niçin Zayıftır?	189
Kadınların Araba Park Etme Becerileri	
Niçin Zayıftır?	190
“Erkek mi Kadın mı?” Tartışması Gerekli mi?	191
Erkeğe Abartılı Değer Verme	193
Erkeğe Abartılı Değer Vermenin Topluma Zararı.....	194
Erkeğe Abartılı Değer Vermenin Erkeğe Zararı	196
Erkek Çocukların Direksiyon Merakı	197
Erkeğin Evinde Yalnız Kalması.....	197
Erkeğin Yükü ve Öfkesi	200
Erkeğin Kadına Yönelik Öfkesinin	
ve Baskısının Nedenleri	202
1. Model Alma	203
2. Eski Senaryolar (Unutulmuş Nöbetçiler)	206
3. İthal Senaryolar	209
4. Beklenti Yoğunluğu (Erkek Olmak Zor Zanaat)	212
5. Bastırılmış Korkular	219
<i>Ailesinin/Grubunun/Ülkesinin</i>	
<i>Zarar Görmesi Korkusu</i>	221
<i>Kendisinin Zarar Görme Korkusu:</i>	
<i>Aman Kızım Bana Laf Getirme.”</i>	223
<i>Zayıf Yanlarının, Utanç Duyduğu Özelliklerinin</i>	
<i>Açığa Çıkması Korkusu</i>	226
<i>Kadınısı Özellikler Sergileme,</i>	
<i>Anneye Benzeme Korkusu</i>	229
6. Bağımlı Kılan Anneden Rövanşı Alma	241
7. Baskın Babadan Rövanşı Alma.....	241
Kadının Kadına Baskısı	243
Sonuç	245

*Eşim ve eşitim Zehra Dökmen'e
ve eşitler evinde oturan veya
eşitler evine taşınmayı düşünen herkese...*

Kitabın Konusu

Küçük Şeyler adlı kitap dizisinin dördüncüsü olan elinizdeki kitabın konusu şöyle özetlenebilir:

Eşitler Evi'nde, evlerimizde ve işyerlerimizde sergilediğimiz baskıcı tavırların, gerek baskıya uğrayanların, gerekse baskı yapanların özgürlüklerini nasıl kısıtladığı anlatılmakta, görünen ve görünmeyen esaretlerin tarihten günümüze nasıl bir seyir izlediği tartışılmaktadır. Bu çerçevede, ailede ve işyerlerinde kişi onuruna saygı, eşitlikçi tavır, eşitlikçi tavrın zıddı olan 'baskıcı/tahakküm edici' tavır, baskıcı tavrın ortaya çıkma şekilleri, zararları, nedenleri ve baskıcı tavırdan kurtulma yolları ele alınacaktır.

Esaret, kölelik, tarih sayfalarında kalmamıştır, şu ya da bu kılığa bürünmüş halde günümüz dünyasında da ortaya çıkmaktadır. Yaklaşık bir yüzyıl önce çocuk işçilerin günde on sekiz saat çalıştırılmaları veya günümüzde bazı firmaların mesai saatleri içinde kasiyerlerine, bazı anababaların ise sınavda çocuklarına tuvalete gitmesinler diye felçli hastaların bezlerinden bağlamalarını tavsiye etmeleri –gerçekleşme- se bile böyle bir şeyin telaffuz ediliyor olması dahi– adı açık-

ça konmamış bir tür köleleştirme, esaret altında tutma tarzı sayılabilir. Yine aile içinde eşlerin birbirlerine baskı uygulamaları, anababaların çocuklarını kendilerine bağımlı kılmaları, meslek seçiminde, eş seçiminde onlara karşı zorlayıcı tavır takınmaları, yasal açıdan köleleştirme sayılmaz ama bütün bunları psikolojik anlamda bir tür ‘köleleştirme’, kibarca ‘bağımlı kılma’ olarak adlandırabiliriz.

İster ‘köleleştirme’ ister ‘bağımlı kılma’ diyelim, adı her ne olursa olsun, ailelerdeki ve işyerlerindeki bu tür baskıcı tavırlar, yaşam alanlarımızı bir **esirler evi**’ne çevirmektedir. Elinizdeki kitapta, evlerimizi, işyerlerimizi esirler evine çevirmenin toplumsal ve psikolojik boyutları üzerinde durulacak, özellikle insanların birbirine yönelik baskıcı ve öfkeli tavırlarına ilişkin psikanalitik açıklamalara kitabın ilerleyen bölümlerinde yer verilecektir. Bu bağlamda, kadınların ve erkeklerin birbirlerine eşit kabul edilmelerinin gerekliliği ve bunun nasıl sağlanabileceği de dile getirilecektir.

Sonuçta, bir eşitler evini oluşturabilmek ve sürdürebilmek için bireylere ve topluma düşen görevler tartışılacaktır.

Bir ortamı esirler evine çevirmede, ortamdaki herkesin, karınca kararınca payı vardır ancak günümüz dünyasında erkeklerin baskılarının kadınların sergilediklerine oranla daha fazla olduğu düşüncesiyle, kitabın özellikle son bölümünde, erkeklerin baskıcı tavırları, analitik açıdan irdelendi. Bu irdeleme sırasında kendime ait bazı içgörülerimi de okuyucularımınla paylaşmaya çalıştım. Çatışmalarda kadınların, ortamların ve diğer öğelerin payı başka kitapların konusu olabilir.

Şu An Bir Esirler Evinde misiniz, Bir Eşitler Evinde mi?

Şu an bir esirler evinde mi yaşıyorsunuz, bir eşitler evinde mi? Aileniz, işyeriniz, ülkeniz, bir **esirler evi** de olabilir, bir **eşitler evi** de. Sizce sizinki hangisi?

Önce evinizi ele alalım. Evinizin kapısına aşağıdaki cümlelerden hangisini yazmak isterdiniz? Birini seçin:

1. İnsan, her şeyin ölçüsüdür ve evrenin merkezindedir.
2. Dikkat! İnsan insanın kurdudur!
3. Bu evde herkesin onuru birbirine eşittir.
4. Yasalar insanlar içindir.
5. Yasalar insanlar için değildir; insan, yasalar, töreler için

yaşar.

6. Bu evde herkes birbirine eşittir; ancak erkekler daha fazla eşittir.

Eğer seçiminiz ilk dört cümle üzerinde olduysa eviniz bir eşitler evidir. Son iki cümle üzerinde durduysanız, esirler evidir.

Eski Yunan’da, insanın her şeyin ölçüsü olduğu düşüncesi vardı. İnsan heykelinin yaygınlığı, Zeus’un insanca zaafı, muhtemelen bu yüzdendi. İnsan vücudunun oranları, estetiğin temeli, mimarîde ölçünün birimi kabul edilirdi. Eski Yunan’da demokrasinin ortaya çıkmasının ve yaşamasının temel sebebi, insanı merkeze koyan söz konusu bakış tarzıydı.

Eğer evinizde insan temel ölçüt kabul ediliyorsa, eşitler evini oluşturmada ilk adımı atmış sayılırsınız. Çünkü insanın temel ölçüt kabul edilmesi halinde, eşitler evi için gereken saygı ve demokratik anlayış iklimi ortaya çıkacaktır.

Romalı düşünür, “İnsan insanın kurdudur,” derken, insanların kendi kendilerine veya birbirlerine zarar verdiklerini, zaman zaman bir kurt gibi kemirip birbirlerini tükettiklerini belirtmek istemiştir. Bu gerçeği kavradığımızda, evlerdeki, işyerlerindeki, ülkelerdeki çatışmaların zaaflarımızdan, öfkelerimizden kaynaklandığını fark ettiğimizde, yaşadığımız ortamlar eşitler evine dönüşecektir.

Bazen eşler birbirlerine, “İçimi tükettin, beynimi oydun,” derler. Bunu söylediklerinde, galiba birbirlerine, “Bir tahta kurdu gibisin,” demek istemekteler. Bazen bir tahta kurdu gibi, bazen de dağlardaki kurtlar misali birbirimize zarar verebileceğimizi bize hatırlatan böyle bir yazı, yaşantımızı daha kaliteli, daha eşitlikçi bir hale dönüştürecektir.

Evinizde herkesin onuru birbirine eşitse, birileri diğerlerini dövme veya onlara hakaret etme hakkını kendinde görmüyorsa, karıkoca birbirlerine eşitse, çocukların meslek veya eş seçimlerinde onlara baskı yapılmıyorsa eviniz bir eşitler evidir.

Ailenizde veya mensup olduğunuz toplumda, yasaların insanların huzuru için oluşturulduğu düşüncesi hâkimse, bir eşitler evinde yaşıyorsunuz demektir. Mensup olduğunuz toplumda bunun aksi bir düşünce varsa, gelenekler, töre-

ler bireyin üzerinde ise, törelere aykırı davranan kızınız, toplum içinde başınız eğik dolaşmanıza yol açtı diye onu öldürme hakkına sahipseniz (yani sizin başınızın eğilmesi, kızınızın hayatından daha önemli ise), siz, gerektiğinde kölesini öldürebilen bir efendisiniz demektir. Bu yüzden siz, esir değil, efendi olabilirsiniz. Ancak sonuçta siz de bir esirler evinin içinde yaşıyorsunuz demektir.

Eğer Orwell'in *Hayvanlar Çiftliği*'nin kapısına yazılan yazının bir benzeri sizin evin kapısında da görünmez harflerle yazılmışsa, yani evdeki herkes birbirine eşit görünürken, aslında evin beyi kendini, davranışlarından sual olunmaz bir reis olarak algılıyorsa, eviniz aslında bir esirler evidir.

Aileleri, işyerlerini esirler evinden eşitler evine çevirmede, yasal düzenlemelerin etkisi olabilir ancak kafaları düzenlemeden yasaları düzenlemek, genelde yeterli olmaz. Eğer istersek değişebiliriz, yaşam alanlarımızı eşitler evine çevirebiliriz. Ancak öncelikle istemek gerekir. (Psikologlar, psikolojik danışmanlar, kendilerine başvuran kişilerin gönüllü olmasını bir önkoşul olarak kabul ederler.)

Esirler Evi

Elinizdeki kitap kapsamında, insanların birbirlerine baskı uyguladıkları, birbirlerinin özgürlüklerini kısıtladıkları ortamlara **esirler evi** adı verilecektir. Bu durumda bir ailenin yaşadığı eve esirler evi adını verebileceğimiz gibi, bir işyerine veya tüm bir ülkeye de esirler evi diyebiliriz. Belki de globalleşmekte olan dünyamızda, yakın bir gelecekte bütün dünya bir esirler evi olacaktır. Geçmişte de dünya bir esirler eviydi; özgür olduklarını zanneden insanlar, şu ya da bu şekilde, yakınlarındaki veya uzaklardaki birileri tarafından yönlendirildiler, yönetildiler. Aşağıda bu konuyu irdelleyeceğiz.

Esir/köle kime denir? Bir güçlü karşısında sahip olduğu insanca hakların tümünü veya bir kısmını kaybetmiş kişiye **esir** veya **köle** denir. Genellikle bu iki kavram birbirinin yerine kullanılırsa da aralarında temel bir farklılık var, şöyle:

Geçmişten günümüze, bir savaşta silahını kaybederek teslim olmuş askere ‘esir’ adı verilir. Günümüzde esirlerin, uluslararası antlaşmalarla korunmuş birtakım hakları vardır. Esir edenler bu haklara bazen saygı gösterir, bazen göstermezler. Tarihe baktığımızda, esir alınanların bir kısmının bir süre

sonra serbest bırakıldığını, bir kısmının ise ömür boyu tüm haklarından mahrum edilerek köleleştirildiğini görürüz.

Esir edildikten sonra köleleştirilenler dışında, ortada bir savaş yokken bir grup güçlü insan tarafından köleleştirilen kişiler de vardır. Bir dönemde Akdeniz’de savaşta yenilen denizciler hayat boyu kürek çekmek üzere forsa haline getirildi. Bu, esirin köleleştirilmesidir. Yine bir zamanlar Afrikalıların köle tüccarları tarafından pamuk tarlalarında çalıştırılmak üzere doğal yaşamlarından koparılıp Amerika’ya götürülmeleri ise esir etmeden köleleştirmedir.

Esir ile köle arasındaki bu temel farka rağmen günlük yaşamda çoğunlukla bu iki kavramı birbirinin yerine kullanıyoruz. Bu durumda insanların birbirlerine, şu ya da bu şekilde baskı uyguladıkları yaşam alanlarına ‘esirler evi’ de diyebiliriz, ‘köleler evi’ de. Aslında köleler evi demek teknik açıdan daha uygun görünüyor; ancak esirler evi ifadesinin de günlük kullanıma uygun düşeceğini düşünüyorum.

Baskıcı ortamları esirler evi olarak adlandırmamızın bir nedeni, konunun tarihsel geçmişine gönderme yapma isteğidir. Bir diğer nedeni ise, halen işyerlerinde âmirlerinin baskıcı tavrından bunalan elemanların, kendilerini yarı şaka yarı ciddi esaret altındaymış gibi algılamaları, muhtemelen bu yüzden de içlerinde esir veya köle bulunan cümleler kurmalarıdır.

İşyerlerinde Esaret

İşyerlerinde insanlar zaman zaman, özellikle iş koşullarına öfkелendiklerinde duygularını esarete, köleliğe gönderme yapan cümlelerle ifade ederler. Örneğin iş ortamlarında şu tür cümleleri sıklıkla duyabilirsiniz:

“Yahu biz esir miyiz, bu adam bizi böyle köle gibi çalıştırıyor.”

“Valla abi köle gibi boğaz tokluğuna çalıştırıyorlar bizi.”

“Oğlum şu kurumda beş kuruşluk değerimiz yok, ölsek dönüp bakmazlar.”

İşyerlerinde telaffuz edilen bu tür cümleler, tamamen doğru olmasa bile bir gerçeklik payı taşımaktadır. En azından bazı çalışanlar köle yerine konuldukları duygusunu yaşamaktadır. Bazıları, duygudan da öte gerçekten köle, en azından yarı köle sayılabilir.

Bir tersanede, kurtarma botunun ilk denemesinde, bota ağır çuval yerine insan koyup denize atarsanız ve bunlar ölürse, bu işyerindeki diğer çalışanlar kalkıp, “Bizi köle yerine kullanıyorlar!” derse yanlış mıdır? Ya da asgari ücret alan bir çalışan, yol parasını ve öğle yemeğini de bu ücretten karşıladıktan sonra elinde kalan paraya bakıp yukarıdaki cümleleri söylese haksız mıdır? Aslında böyle bir çalışanın yukarıdaki cümlelerden ikincisini söylemesi bile bir lükstür, çünkü ortada ciddî bir boğaz tokluğu bile yoktur. Geçmişin izlerini taşıyan bu tür cümleler galiba bize, geçmişten günümüze dünyanın bir **esirler evi** olduğunu gösteriyor.

Filozofun Tahmini, Hocanın Eşegİ

Yukarıda, kurtarma botuna deneme amacıyla yerleştirilen işçilerin uğradığı felaketten söz ettik. Bu acı olay bize, günümüz köleleri ile eski zaman köleleri arasındaki benzerliği anımsatıyor.

Eski Yunan’da kölelik güçlü ve kanıksanmış bir kurumdur. Bu arada Aisopos gibi, Epiktetus gibi bazı ünlü bilgiler, düşünürler vardı. Rivayete göre bir sahip, ayak bileğinde kullanılmak üzere bir işkence âleti yapmış ve bu âleti, ileride filozof olarak ünlenecek olan kölesinin (Epiktetus) ayağında denemeye başlamış. Manivelayı bütükçe âlet kölenin kemiğini sıkıştı-

Biz köle miyiz?

Kollarımızda zincirler var mı?

Yüklerimizde, zihinlerimizde zincirler var mı?

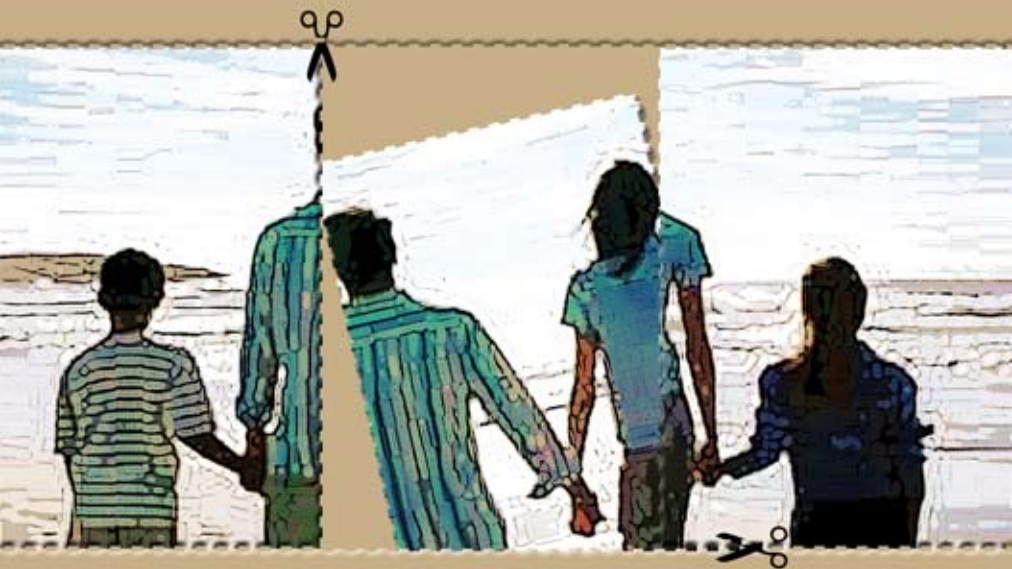
Galiba var. Çünkü bizler "çağdaş köle"leriz.

Evlerimizde, işyerlerimizde, marketlerde sloganlarla, kredi kartlarıyla, taksitlerle yönetilen, yönlendirilen köleleriz.

Kölelikten kurtuluşa nasıl geçebiliriz?

Yaşantılarımızı esirler evinden eşitler evine nasıl çevirebiliriz?

Prof. Dr. Üstün Dökmen, "Küçük Şeyler" dizisinin yeni kitabı *Eşitler Evi*'nde bu konuları irdeliyor.

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1331-4

9 789751 413314